

Straf" istedetfor „almindelig Straf“. Med Hensyn til Forfjellen mellem dette og Regjeringsudkastet skal jeg blot bemærke, at ved § 5 har jeg foreslaaet en anden Redaction, idet der stod tidligere: „naar den for dem bestemte Straf ikke kan blive offentligt Arbeide“, mens der nu staaer: „naar den for dem bestemte Straf ikke kan antages at blive offentligt Arbeide“. Ifølge det vide Spillerum, der er givet ved den nye Straffelov, har jeg ikke troet, at det vilde gaae an, uden at nævne visse Forbrydelser, som skulle behandles af Nævningerne, eller at angive, at hvor Straf af offentligt Arbeide kan idømmes, skulle Nævninger dømme; man vilde nemlig derved komme til at behandle mange Sager ved Nævningeretten, som ikke bør behandles derved. Det bør overlades til Anklagemagten at afgjøre, hvorvidt en Sag efter sin hele Bestaffenhed maa antages at medføre Straf af offentligt Arbeide eller ikke. Viser det sig da senere, at Sagen ikke er af saadan Bestaffenhed, men at der kun kan være Tale om en lavere Straf, saa dømme Nævningerne i Sagen; men derved er ingen Ulempe. Der er med Hensyn til Bevilsreglerne enkelte mindre væsentlige Punkter, med Hensyn til hvilke jeg har tilladt mig at gjøre Forandringer fra det tidligere Udvalgs Indstillinger ligesom i Regjeringsudkastet. Jeg skal imidlertid ikke udtale mig over dem, medmindre der maatte fremkomme Indsigelser i saa Henseende. Med Hensyn til Udredelsen af Omkostningerne har jeg ogsaa, i Henhold til, hvad Udvalget tidligere indstillede, foreslaaet i § 343 den Forandring fra Regjeringsudkastet, at de, forsaavidt Ingen tilpligtes at tilsvare Sagens Omkostninger, eller Vedkommende ikke kan udrede dem, skulle afholdes af Statskassen. Da alle Bøder tilfalde Statskassen, troer jeg ogsaa, at det vil findes at være i sin Orden, at Statskassen udreder disse Omkostninger. Den vigtigste Bestemmelse, som jeg her et Dieblit endnu skal berøre, med Hensyn til hvilken der er skeet Forandring fra det tidligere Regjeringsudkast, er Bestemmelsen i § 359: „Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1870“. Udvalget foreslog i sin Tid, at det ved særlig Lov skulde bestemmes, naar Loven skulde træde i Kraft;

man dristede sig ikke til at angive noget Tidspunkt i saa Henseende. Det var af den daværende Regjering vel at mærke foreslaaet, at Loven skulde træde i Kraft den 1ste Januar 1868. Nu ere vi jo allerede over den 1ste Januar 1868. Dengang troede Regjeringen altsaa at kunne klare alle de Spørgsmaal, som maatte klares, inden Loven traadte i Kraft, førend den 1ste Januar 1868. Jeg haaber derfor, at man vil erkende, at dette nu maa kunne skee inden den 1ste April 1870. Der er en meget vigtig Lov, som maa gennemføres, forinden nærværende Lov kan træde i Kraft, nemlig Overformhinderiloven. Det glæder mig, at den høitærede Justitsminister har forelagt den i det andet Thing, og jeg haaber, at begge Thing ville give deres Samtykke til Loven og derved rydde en væsentlig Bansteligheid af Veien for Gjennemførelsen af nærværende Lov. Der vil komme til Behandling her to Love, som ere Tillæg til nærværende Lov, nemlig angaaende Inddelingen i Underretskredsse og angaaende Politiets Ordning. Der er ganske vist en Række af Love, navnlig Lønningelove, som ville blive nødvendige, forinden den her foreliggende Reform kan gennemføres, og som ganske sikkert ville kunne fremlægges i næste Session uden altfor stor Bansteligheid for Justitsministeren, for at nærværende Lov kan blive endelig gennemført. Jeg troer derfor ikke, at det Tidspunkt, der her i Lovforslaget saaledes er stillet med Hensyn til Lovens Ikrafttræden, er stillet altfor nært. Naar den høitagtede Justitsminister vil omfatte denne Sag med Nærighed, hvad jeg ganske vist haaber, at han under Forhandlingernes Gang vil finde sig foranlediget til, saa er jeg sikker paa, at han ogsaa energisk og rask vil lægge Haand paa Værket og tage alle disse Spørgsmaal under Behandling, som nødvendigvis maae klares, forinden Reformen kan gennemføres. Jeg vil tillige fremhæve for ærede Medlemmer, at naar dette opnaaes, saa er det rette Tidspunkt kommet til ogsaa at gennemføre en anden Reform, som jo ligger saa Mange meget paa Sinde, og med Hensyn til hvis Gjennemførelse man har store Bansteligheider at overvinde, saalænge den Reform, der her er Tale om, ikke er gennemført;